

ŻYCIE EWANGELIA

I NIEDZIELA ADWENTU, *B* Mk 13,33-37 * 03.12.2017

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. zostawił swój dom, powierzył swym sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy raniem. By niespodzianie przyszedł, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, do wszystkich mówię: Czuwajcie!»

Rozpoczynamy kolejny Adwent naszego życia. Który to już raz? Łatwo policzyć, każdy według własnego wieku. Ale który to mój świadomie przeżywany Adwent? Wiodącym słowem dzisiejszej Ewangelii jest słowo : czuwajcie! Na czym polega chrześcijańska czujność? Moją czujność mam wykazać w oparciu o gotowość do przemiany własnego życia dzięki środkom, których udziela mi Bóg. Drogą zbawienia prowadzi nas – wbrew pozorom – prozaiczne postawy, jak: życie zgodne z przykazaniami Bożymi i Ewangelią, których fundamentem jest codzienna modlitwa. W naszej codzienności często zapominamy o tych podstawowych sprawach, tłumaczymy się dużą ilością zajęć. Dlatego nie mamy czasu na modlitwę, na rozważanie Słowa Bożego, na regularną spowiedź – a potem człowiek dziwi się, że życie mu się psuje, że relacje w rodzinie są niedobre, ktoś zauważa, że ostatnio jest bardziej nerwowo itp. Św. Jan Paweł II o czuwaniu tak mówi: „Czuwajcie – to znaczy badajcie wasze myśli, uczucia, pragnienia, czyny (...) Czuwajcie! To znaczy żyć w perspektywie Adwentu – ponownego <<Przyjścia>> Pana”.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czym jest adwent w moim życiu? Czy i na ile Bóg jest obecny w mojej codzienności?

Do wykonania: Będę często przypominał sobie, że adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Pana, także do mnie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

04.12 (poniedziałek) Wspomnienie św. Jana Damasceńskiego, doktora Kościoła

Ur. ok. 675 w Damaszku, zm. ok. 749 w Mar Saba. Teolog, filozof, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego, jeden z najwybitniejszych pisarzy chrześcijańskich. Świętemu Janowi przypisuje się autorstwo Kanonu Paschalnego – uroczystego hymnu wychwalającego zmartwychwstanie Chrystusa, śpiewanego podczas nocnego nabożeństwa paschalnego (Jutrznia paschalna) w rycie bizantyjskim, m.in. w Kościele prawosławnym i greckokatolickim.

06.12 (środa) Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa

Urodził się w Patras w Grecji ok. 270 r.; zmarł 6 grudnia między rokiem 345 a 352. Jego ciało zostało pochowane ze czcią w Mirze. Od epoki, w której żył św. Mikołaj, dzieli nas siedemnaście stuleci. To wystarczająco długi czas, by wiele wydarzeń z życia Świętego uległo zapomnieniu. Dziś wiedza o nim jest mieszaniną faktów historycznych i legend. Trudno jednak oprzeć się wrażeniu, że nawet w

fantastycznie brzmiących opowieściach o św. Mikołaju tkwi ziarno prawdy. Święty Mikołaj nieustannie przekazuje nam jedną, zawsze aktualną ideę. Przypomina o potrzebie ofiarności wobec bliźniego. Pięknie ujął to papież św. Jan Paweł II mówiąc, że św. Mikołaj jest „patronem daru człowieka dla człowieka”.

07.12 (czwartek) Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

Ambroży biskupem! – zawołało z tłumu mediolańskie dziecko. I został wybrany na nowego biskupa Mediolanu. Był bardzo szanowany i zdobył sobie szczerą sympatię ludu. Był człowiekiem jak na owe czasy bardzo wykształconym, zwłaszcza w retoryce. Ochrzczony 7 grudnia 374 roku, a potem przyjął święcenia kapłańskie a potem biskupie. Znana jest nam modlitwa świętego biskupa, będąca wyrazem osobistej więzi z Jezusem Chrystusem: *Wszystko mamy w Chrystusie. Niech zbliży się doń każda dusza. Czy chora z powodu grzechów ciała, czy przygużdżona ziemskimi pragnieniami, czy też jeszcze niedoskonała, ale podążająca drogą doskonałości dzięki wytrwałej medytacji, czy wreszcie jako dusza już doskonała przez swoje liczne cnoty – wszystko jest w mocy Pana i Chrystus jest dla nas wszystkim.*

08.12 (piątek) Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Prawda wiary o Niepokalanym Poczęciu Maryi jest określona przez dogmatyczne nauczanie Kościoła. Mówi ono, że Maryja poczęta i urodzona tak, jak każdy inny człowiek od chwili swego poczęcia, jeszcze przed narodzeniem, była obdarzona pełnią łaski. Ta prawda wiary jest pośrednio objawiona w Piśmie Świętym. Anioł w chwili zwiastowania powiedział do Maryi: *„Bądź pozdrowiona, pełna łaski”* (Łk 1, 28). Bóg przygotował Ją na Matkę Syna Bożego, który nie mógł mieć matki obciążonej skutkami grzechu pierwotnego, nieposiadającej łaski w duszy. Obdarował Ją pełnią swych łask w chwili poczęcia. Została już wtedy odkupiona w sposób wyjątkowy, wznioślejszy niż inni ludzie. Wiara w Niepokalane Poczęcie NMP była obecna w Kościele prawie od początku, choć niesformułowana wyraźnie. Król Polski Zygmunt Stary prosił Stolicę Apostolską o przyspieszenie ogłoszenia tego dogmatu. Ówczesny papież Urban VIII tak odpisał polskiemu królowi: *„Światło Ducha Świętego, które jedynie może wyjaśnić tę prawdę, tajemnicę ludowi – jeszcze nie zabłysło w naszych umysłach”*. Po trzech wiekach, jakie minęły od prośby polskiego króla, papież Pius IX 8 grudnia 1854 r. ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Oto jego treść: *„Najświętsza Maryja Dziewica od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególny przywilej Boga Wszehmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmazy grzechu pierwotnego”*. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia obchodzi Kościół w Adwencie, przed Bożym Narodzeniem. Chce nam przez to pokazać, jak czysta i piękna była ta, która dała światu zbawienie. Kościół chce nas zachęcić do prostowania drogi życia dla Pana i dbałości o czystość swego serca i duszy, aby wzrastała nasza przyjaźń z Bogiem.

WARTO WIEDZIEĆ

Koordynator Muzyki - za zasadniczą oprawę muzyczną podczas wszystkich Mszy św. w naszym kościele jest w zasadzie odpowiedzialna jedna osoba, która równocześnie pełni rolę organisty. Jest nim p. Joanna Kozub. Koordynator muzyki stanowi pierwszy punkt kontaktu przy ustalaniu oprawy muzycznej podczas Mszy i nabożeństw okolicznościowych takich jak: śluby, pogrzeby i inne obrzędy. Podczas nieobecności (urlop, choroba itp.) rolę tę spełnia p. dr Agnieszka Pluta. Przypominamy, że nie przewiduje się usług zewnętrznych organistów. Powodem jest m.in. konieczności utrzymania odpowiedniej kontroli nad eksploatacją organów piszczalkowych. Dziękujemy za wyrozumiałość w tej sprawie!